

Ο Χριστιανισμός δεν είναι δραπέτης, αλλά μεταμορφωτικός μαχητής

/ Πεμπτούσια

Image not found or type unknown

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/1hYGjGD>]

19. Ο όσιος Πορφύριος ο Κausοκαλυβίτης, έχει πει πως «ο σαρκικός έρωτας μέσα στο γάμο βοηθάει στον πνευματικό». Τι πιστεύετε ότι εννοεί με τη φράση αυτή;

Για την ενότητα της ανθρώπινης ύπαρξης μιλάει. Η αρμονική σεξουαλική ζωή συμβάλλει στην ενότητα της ύπαρξης και ως εκ τούτου στην καλή λειτουργία του γάμου. Η σεξουαλικότητα δεν σχετίζεται μόνο με τη σάρκα, είναι μια πραγματικότητα που αφορά τον όλο άνθρωπο. Γι αυτό λέει ο Βασίλειος Αγκύρας,

πως
συζ
αυτ
απο

των
έκποψη
όνων,

Στο εαρινό εξάμηνο 2014 - 2015, διδάξατε ένα μάθημα επιλογής που ο τίτλος του εκ πρώτης όψεως δείχνει προκλητικός. Ο τίτλος είναι «και δάκτυλον μου Χριστόν και βάλανον», φράση η οποία ανήκει στον Συμεών τον Νέο Θεολόγο. Γιατί επιλέξατε τον συγκεκριμένο τίτλο;

Ξέρεις, υπάρχει και μια άλλη θεολογική ματιά των πραγμάτων, η οποία κάτω από τη θεσμική πίεση έμεινε άγνωστη. Λοιπόν, ο παρών τίτλος, δάνειο από τον Συμεών τον Νέο Θεολόγο, θέλει απλά και μόνο να δείξει στους φοιτητές μου αυτά τα σπουδαία μαργαριτάρια της θεολογικής μας παράδοσης, που συνιστούν αντίσταση απέναντι στις κατασκευασμένες περί Ορθοδοξίας απόψεις, για τις οποίες όπως ήδη είπα βέβαια δεν είναι άμοιρη και η ίδια. Η Ορθόδοξη θεολογία έχει πολλές εκφράσεις, τάσεις, ρεύματα και ο φοιτητής της θεολογίας, ως ερευνητής μιας μεγάλης και σπουδαίας επιστήμης, μιας τεράστιας παράδοσης, οφείλει να τα γνωρίσει. Οφείλει να σκάψει βαθιά, έτσι ώστε να πλησιάσει όσο πιο κοντά μπορεί στην αλήθεια των πραγμάτων.

21. Στη θεολογία της ορθόδοξης ανατολής γίνεται συνεχώς λόγος για τη ζωή μετά θάνατον, τον οποίο ο ίδιος χαρακτηρίζετε ως «ύλη αδίδακτη». Υπάρχει όμως ζωή πριν από τον θάνατο;. Αν υπάρχει ποια είναι αυτή;

Η φράση «ύλη αδίδακτη ο θάνατος» δεν ανήκει σε εμένα. Είναι δάνειο από το ποιητικό νταμάρι της Κικής Δημουλά. Και νομίζω ότι αποκαλύπτει με τρόπο μοναδικό το άλεκτο του θανάτου. Και τούτο διότι όσο και εάν μιλάμε με άνεση εντός της Εκκλησίας πολλές φορές για το θάνατο, πρέπει να ομολογήσουμε ότι ο άνθρωπος δεν πρόκειται ποτέ να συμβιβαστεί με το θάνατο, δεν είναι φτιαγμένος για θάνατο, αλλά για αιωνιότητα. Μια αιωνιότητα την οποία βλέπει εν εσόπτρω και αινίγματι, δηλαδή μέσα από μικρές ρωγμές, που του χαρίζει η ζωή πριν τον θάνατο. Βέβαια, για κάποιους η συνεχής ενασχόληση και μάλιστα με τρόπο εμφανώς συνομωσιολογικό με τη μετά θάνατον ζωή, τους επιτρέπει την εύκολη απόδραση από το στάδιο του εδώ και τώρα, τη δραπετεύση από τη λειτουργική σήμερον της λειτουργικής μας παράδοσης.

Ο Χριστιανισμός δεν είναι δραπετής, αλλά μαχητής μεταμορφωτικός της αμεσότητας. Στην καρδιά του βρίσκεται η πράξη, η οποία μετατρέπει συνεχώς τον καιρό και τον απαλλάσσει από τις αμαρτίες του. Βέβαια, για κάποιους η Εκκλησία πρέπει να περιορίζεται στα πνευματικά, τα οποία ταυτίζουν με το μετά. Δεν θέλουν μια Εκκλησία ενεργή και παρούσα στην ιστορία. Μια τέτοια Εκκλησία θεωρείται επικίνδυνη. Θα πρέπει όμως να γίνει κατανοητό ότι η Εκκλησία ανήκει στη δημόσια πλατεία -εξάπαντος δεν πρέπει να ταυτίζεται με τον κρατικό πυρήνα-, και εκεί πρέπει να μείνει εάν θέλει να είναι ζώσα και παρεμβατική. Η μεθιστορία

έχει νόημα μόνον όταν υφίσταται η ιστορία. Ερήμην της ιστορίας η μεθιστορία συνιστά ιδεολόγημα μεταφυσικό.

22. Έχει ειπωθεί εδώ και χρόνια πως η κρίση που βιώνουμε στη χώρα μας είναι πρωτίστως πνευματική κρίση, μία κρίση αξιών. Ποια ασκητική έχει να προβάλλει ο ορθόδοξος ανθρωπισμός ως αντιστάθμισμα στην κρίση αυτή;

Το μέγα θέμα δεν είναι η αλλαγή του κόσμου, αλλά η μεταμόρφωση του εαυτού. Από εδώ ξεκινάει η μεγάλη αντιεξουσιαστική αντίσταση. Όλα τα άλλα ακολουθούν. Εμείς εξαντλώντας τη μεσσιανική μας διάθεση που αγγίζει τα όρια ενός κεκρυμμένου φασισμού θέλουμε να αλλάξουμε τον κόσμο αρνούμενοι κάθε αλλαγή του εαυτού. Αυτό είναι τραγικό και δείχνει την παντελή έλλειψη προσανατολισμού, που εισηγείται η εγκατάλειψη της ευθύνης.

22. Τι οραματίζεστε ως Πρόεδρος για το Τμήμα Θεολογίας του Α.Π.Θ.;

Τα οράματα ακολουθούν τις πράξεις. Και νομίζω πλέον ότι οι πράξεις του Τμήματος Θεολογίας του ΑΠΘ δείχνουν τα οράματά μας. Είμαι περήφανος για το Τμήμα μας, τους συναδέλφους, τους συνεργάτες και τους φοιτητές μας. Πρόκειται για ένα ακαδημαϊκό εργαστήριο μάθησης, έρευνας και δημιουργίας, που καθημερινά και σε πείσμα των καιρών παλεύει να αλλάζει τις δημιουργημένες από νοοτροπίες καθεστωτικές βεβαιότητες.

Τα τελευταία χρόνια παίξαμε στα όρια των αντοχών μας, αξιοποιήσαμε την άποψη του Γρηγορίου του Θεολόγου, πως «το θεολογείν αεί σχοινοβατεῖν» και πιστέψαμε ότι η αλλαγή που στηρίζεται σε σκληρή εργασία και όνειρο έχει νόημα. Οργανωθήκαμε εσωτερικά και ταυτόχρονα ανοιχτήκαμε στο πέλαγος των συνεργασιών. Συστηθήκαμε ξανά στην πανεπιστημιακή κοινότητα, συν-λειτουργήσαμε με την Εκκλησία σε όλα τα επίπεδα, συναντήσαμε την πόλη και τους φορείς της και τούτο διότι είμαστε πεπεισμένοι ότι ο καιρός μας είναι καιρός συμβολής και αντίδοσης χαρισμάτων.

Η υπαρξιακή και επιστημονική ιδιώτευση έχει πλέον και πρέπει αυτό να το συνειδητοποιήσουμε, εξαντλήσει τις αντοχές του κόσμου που ήδη είναι παρών και ταυτόχρονα έρχεται. Από το διάλογο δεν βγήκε ποτέ κανείς χαμένος. Ονειρευόμαστε λοιπόν ένα Τμήμα ανοιχτό στις προκλήσεις του καιρού, άφοβο και ως εκ τούτου δυναμικό, δίχως αγκυλώσεις και ιδεολογικά προαπαιτούμενα.

[Συνεχίζεται]